

[Lykketoft]

ske tiltag. Det er alt sammen noget, der direkte styrker konkurrenceevnen og styrker beskæftigelsen på kort sigt og på lidt længere sigt. I realiteten er disse foranstaltninger, disse 800 mio. kr. i bruttoudgifter, ikke dyrere for de offentlige kasser end det sidste procentpoint i lettelse af selskabsskatten, men de er mere effektive, når det gælder om at få mennesker i arbejde.

Resten af ændringsforslagene, de sidste 300 mio. kr., vedrører områder, som et flertal i dette Ting ikke kommer uden om at forholde sig til i løbet af det kommende år.

Den ene halvdel er spørgsmålet om at rekonstruere Rigshospitalets økonomi. Vi har hele tiden været lidt usikre på, om man skulle tage det ind i finanslovens diskussion nu eller vente et par måneder, men man kommer ikke uden om at forholde sig til problemet.

Den anden halvdel vedrører spørgsmålet om at genopbygge Skatte- og Toldforvaltningen, hvor centrale enheder er ødelagt med det resultat, at et milliardbeløb frivilligt afleveres fra fællesskabet til snydere, til plattenslagere, til dem, der har råd til dyre skatterådgivere.

Vi er måske ikke så kede af, at vores forslag om en merbevilling på dette område ikke vedtages nu, for man kan nu engang ikke tvinge en minister, der vil sabotere formålet, til at bruge pengene fornuftigt. Man er nødt til at skaffe sig en ny minister – jo før, jo bedre.

Det er så i øvrigt også et beklageligt kapitel i stemmeaftalen mellem de fem partier, at det i hvert fald tilsyneladende er lykkedes skatteministeren at forhale en indsats for at lukke huller og misbrug i lovgivningen, ikke mindst en indsats i forhold til den nuværende mangel på aktie- og avancebeskatning, beskatning af aktiefortjenester, der åbner en mulighed for at lave en masse ting, når personskatten varierer mellem 52 pct. og 68 pct., mens selskabsskatten nu kommer ned på 38 pct.

Hvis man havde haft viljen til at lukke disse huller, havde man også uden at forringe statens finanser kunnet gennemføre lettelsen af a-kasse-kontingentet, som særligt ville hjælpe folk med jævne indkomster. Men man vil altså i stedet give penge til dem, der vil og kan spekulere i udvidelsen af forskellene mellem personskat og selskabs- og virksomhedsskat.

Jeg håber, at et flertal i dette Ting hurtigt kommer på bedre tanker, og Socialdemokratiet vil i den allernærmeste fremtid komme med

konstruktive forslag, der kan hjælpe tankerne på gлед.

Jeg håber ikke, at stemmeaftalen forhindrer, at Folketingets partier bredt kan nå frem til en fornuftig udformning af ændrede dagpengeregler og ændret sammensætning af de uddannelsstilbud, der nu rummes i finansloven, sådan at vi meget hurtigt over de kommende par år kan få fjernet de sidste barrierer og labyrinter for unge mennesker, der gerne vil have en videregående uddannelse. Vi går meget konstruktivt ind i disse forhandlinger.

Vi håber også, at der kan skabes et grundlag for forhandlinger om en efteruddannelsesreform og for den øgede erhvervspolitiske indsats, som mangler så frapperende i denne finanslov.

Jeg vægrer mig i øvrigt ved at tro, at de samme borgerlige partier, som under valgkampen forsikrede, at de ville sikre ro om boligudgifterne – vi husker, hvordan hr. Gammelgaard lovede næsten hver eneste ejer og hver eneste lejer i dette land, at der ikke ville ske noget som helst – på den ene side i finanslovsforslaget vil sætte et uspecificeret beløb af til ejerboligerne og på den anden side vil insistere på nedskæringer i finansieringen af almenbygget byggeris renoveringer. Det sidste vil nemlig vende tilbage som huslejev forhøjelser i den boligmasse, der er opført mellem 1970 og 1986.

Derfor lægger Socialdemokratiet meget stor vægt på at komme med i de kommende boligpolitiske diskussioner for at sikre ro om boligudgifterne for alle grupper og for at hjælpe dem, som har mest hjælp behov.

Helt aktuelt ser vi frem til forhandlinger om indsatsen for børnefamilierne. Vi mener, at vi i høj grad er part i den sag. Vi har jo sammen med SF et forlig både om overførselsindkomsternes regulering og om et oplæg til en bedre løsning på samspilsproblemerne. Det er det, der skal følges op nu, også i forbindelse med børnepakken.

Her vil vi gerne bidrage. Vi er nødt til, mener vi, at arbejde for en lavere maksimal forældrebetaling til offentlig børnepasning, hvis vi skal løse samspilsproblemerne, samtidig med at vi forbedrer vilkårene for de svage stillede børnefamilier ved, som også regeringen foreslår, at indføre obligatorisk søskenderabat og bedre fripladsregler. Vi vil også gerne forbedre børnefamilieydelsen, men vi vil hellere lade staten hjælpe med en start på omsorgsdage.